

в тім перебивав, був її найбільшим ворогом і тоді вона готова була скочити ося. Знав се дуже добре Олесь і ніколи не зачіпав її в такій ситуації. Тепер одначе стільки накипіло в його серці гніву, що таки не вдержав, щоб не сказати жінці слово правди.

— Слухай, Павліно, яким правом сьмієш ти в такий зневажливий спосіб говорити до мого батька? Ти думаєш, що я все буду терпіти?

— Ах, Господи! Олесунцю, та що-ж я такого сказала? Хиба-ж се неправда, що тато зле господарюють?

— Правда, чи неправда, а тобі зась! От і вилізло шило з мішка. Ти й не звертала би уваги в той бік, коли-б тобі привезли що тижня курку та яйця та масло... Чи тобі мало того, що маєш? Фе! Стидай ся... Даю тобі цілу свою пенсію, та не маю гаразд що їсти через твою захланність, скупість! Не досить того, що кожді вакації, кожді сьвята годуємо ся тут, що всі мусять коло тебе ходити, як коло збитого яйця — не досить тобі того? Ще тобі курок, яєць, чужого, та ма-сного. Мені соромно за тебе. Та ще батька мені зневажаєш? А зась тобі! Тям собі, бо, бігме, провчу так, що попамятаєш.

— Ах, Господи! Олесунцю, та що-ж я? Я не хотіла... Бачиш, мене так подразнила ота розмова про Марійку, що я й не стямила ся, коли таке... прикре слово вирвалось... Більше вже того не буде, як тебе люблю, як Несторця мого люблю... — Ну, ну, спасибіг за таку любов... Та чого ти, жінко, ненавидиш так завзято сю дівчину...

— Я? А мені що до неї? Коли-б вона була моя донька, або сестра, я-б її не так повела, а так... то що мені до того, най роблять, що їм хочеть ся... Нехай учать про мене і фі-лософії, а романсів, — то вже навчить ся сама...

— Чого ти її вчіпила ся? Які там до чорта романси? Дівчина, як треба, чого хочеш?

— Нічого не хочу, що мені! Тепер щоб я й не знати що завважала, то пари з рота не пушу...

— Ну, і що-ж ти такого завважала?

— Слухай, Олесунцю, ти добрий і нічого не бачиш. Учора ходжу по городі, бачу, як вона в бесідці щось читає. Приходжу близше, дивлю ся, а то книжка... Беру в руки. "Що ти" — кажу — "Марієчко" — так тими словами кажу, — "читаєш так завзято?" — "От книжку, — каже, — найшла тай